Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (голям състав)

14 октомври 2014 година*

„Обжалване — Обща политика в областта на рибарството — Квоти за риболов — Спешни мерки, приети от Комисията — Извъндоговорна отговорност на Съюза — Член 340, втора алинея ДФЕС — Условия — Действителна и сигурна вреда“

По съединени дела C-12/13 P и C-13/13 P

с предмет две жалби на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадени на 4 януари 2013 г.,

Gérard Buono, с местожителство в Agde (Франция),

Jean-Luc Buono, с местожителство в Agde,

Roger Del Ponte, с местожителство в Balaruc-les-Bains (Франция),

Serge Antoine Di Rocco, с местожителство в Sète (Франция),

Jean Gérald Lubrano, с местожителство в Balaruc-les-Bains,

Jean Lubrano, с местожителство в Port-Vendres (Франция),

Jean Lucien Lubrano, с местожителство в Saleilles (Франция),

Fabrice Marin, с местожителство в Frontignan (Франция),

Robert Marin, с местожителство в Balaruc-les-Bains,

представлявани от A. Arnaud и P.-O. Koubi-Flotte, адвокати (C-12/13 P),

и

Syndicat des thoniers méditerranéens, установен в Marseille (Франция),

Marc Carreno, с местожителство в Sète (Франция),

Jean Louis Donnarel, с местожителство в Lourmarin (Франция),

Jean-François Flores, с местожителство в Sète,

Gérald Jean Lubrano, с местожителство в Balaruc-les-Bains,

* Език на производството: френски.

Hervé Marin, с местожителство в Balaruc-le-Vieux (Франция),

Nicolas Marin, с местожителство във Frontignan,

Sébastien Marin, с местожителство в Bouzigues (Франция),

Serge Antoine José Perez, с местожителство в Sorède (Франция),

представлявани от C. Bonnefoi, адвокат (C-13/13 P),

жалбоподатели,

като другата страна в производството е:

Европейска комисия, за която се явяват A. Bouquet и D. Nardi, в качеството на представители,

ответник в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (голям състав),

състоящ се от: V. Skouris, председател, K. Lenaerts, заместник-председател, A. Tizzano, R. Silva de Lapuerta, E. Juhász, A. Borg Barthet и J. L. da Cruz Vilaça, председатели на състави, A. Rosas, J. Malenovský, E. Levits (докладчик), C. Vajda, S. Rodin и F. Biltgen, съдии,

генерален адвокат: P. Cruz Villalón,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 20 март 2014 г.,

постанови настоящото

Решение

1 С жалбите си Gérard Buono, Jean-Luc Buono, Roger Del Ponte, Serge Antoine Di Rocco, Jean Gérald Lubrano, Jean Lubrano, Jean Lucien Lubrano, Fabrice Marin и Robert Marin (дело C-12/13 P), както и Syndicat des thoniers méditerranéens (наричан по-нататък „STM“), Marc Carreno, Jean-Louis Donnarel, Jean-François Flores, Gérald Jean Lubrano, Hervé Marin, Nicolas Marin, Sébastien Marin и Serge Antoine José Perez (дело C-13/13 P) искат отмяна на решение на Общия съд от 7 ноември 2012 г. Syndicat des thoniers méditerranéens и др./Комисия (T-574/08, EU:T:2012:583, наричано по-нататък „обжалваното решение“), с което се отхвърля искът за обезщетение за вреди, за които се твърди, че са претърпени поради приемането на Регламент (ЕО) № 530/2008 на Комисията от 12 юни 2008 година за установяване на извънредни мерки по отношение на риболова на червен тон с кораби с мрежи гъргър в Атлантическия океан, на изток от 45° западна дължина, и в Средиземно море (ОВ 155, стр. 9).

Правна уредба

2 Регламент (ЕО) № 2371/2002 на Съвета от 20 декември 2002 година относно опазването и устойчивата експлоатация на рибните ресурси в рамките на общата политика в областта на рибарството (ОВ L 358, стр. 59; Специално издание на български език, 2007 г., глава 4, том 6, стр. 237) цели да установи многогодишен подход към управлението на риболова с цел гарантиране в дългосрочен план на жизнеспособността на този сектор.

3 Член 7 от Регламент (ЕО) № 2371/2002, озаглавен „Спешни мерки, приемани от Комисията“, предвижда:

„1. В случай че съществуват доказателства за наличието на сериозна заплаха за опазването на живите водни ресурси или за морските екосистеми, произтичащи от риболовните дейности и изискващи незабавна реакция, Комисията може, в отговор на надлежно аргументирано искане от държава членка или по собствена инициатива, да определи спешни мерки за период от най-много шест месеца. Комисията може да вземе ново решение за продължаване срока на действие на спешните мерки за максимален период от нови шест месеца.

2. Държавата членка изпраща искането едновременно до Комисията, до останалите държави членки и до заинтересованите регионални консултативни съвети. Те могат да представят на Комисията писмените си забележки в срок от пет работни дни считано от датата на получаване на искането.

Комисията се произнася по това искане в срок от петнадесет работни дни, считано от датата на получаване на искането, визирано в параграф 1.

3. Спешните мерки влизат в сила незабавно. Те се нотифицират на държавите членки и се публикува публикуват в Официален вестник.

4. Заинтересованите държави членки могат да сезират Съвета за решението на Комисията в срок от десет работни дни, считано от датата на получаване на нотификацията.

5. Съветът, който гласува с квалифицирано мнозинство, може да вземе различно решение в срок до един месец от датата, на която е сезиран“.

4 Член 20 от Регламент № 2371/2002, озаглавен „Разпределение на възможностите за риболов“, гласи:

„1. Съветът, който взема решение при квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията, определя ограниченията на улова и/или на риболовното усилие, разпределението на възможностите за риболов между държавите членки, както и мерките, свързани с тези ограничения. Възможностите за риболов се разпределят между държавите членки по такъв начин, че да осигурят на всяка държава членка относителна стабилност на стопански риболов за всеки запас или риболовна зона.

2. Когато Общността определи нови възможности за риболов, Съветът взема решение за разпределението на въпросните възможности, като взема предвид интересите на всяка държава членка.

3. Всяка държава членка решава за метода на разпределение на възможностите за риболов за корабите, плаващи под неин флаг, които възможности са ѝ отредени в съответствие с общностното законодателство. Държавата членка уведомява Комисията за определения метод на разпределение.

4. Съветът определя наличните възможности за риболов в общностните териториални води за трети страни и ги разпределя за всяка една от тях.

5. Държавите членки могат да разменят изцяло или частично възможностите си за риболов, които са им отредени, след уведомяване на Комисията“.

5 В този контекст е приет Регламент (ЕО) № 40/2008 на Съвета от 16 януари 2008 година относно установяване на възможностите за риболов за 2008 г. и свързаните с тях условия на определени рибни запаси и групи от рибни запаси, приложими във водите на Общността и за корабите на Общността във води, които подлежат на ограничения на улова (ОВ L 19, стр. 1).

6 Тези ограничения и количества са изменени с Регламент № 446/2008 на Комисията от 22 май 2008 година за адаптиране на определени квоти за червен тон за 2008 година съгласно член 21, параграф 4 от Регламент (ЕИО) № 2847/93 на Съвета относно установяването на система за контрол, приложима към общата политика в областта на рибарството (ОВ L 134, стр. 11).

7 Съгласно член 7 от Регламент № 2371/2002 на 12 юни 2008 г. Комисията приема Регламент № 530/2008.

8 Съображение 6 от Регламент № 530/2008 гласи:

„Данните, с които разполага, и информацията, получена от инспекторите на Комисията по време на мисиите им във въпросните държави членки, показват, че възможностите за риболов на червен тон в Атлантическия океан, на изток от 45° западна дължина, и в Средиземно море, разпределени на кораби с мрежи гъргър под флага на или регистрирани в Гърция, Франция, Италия, Кипър и Малта, ще се смятат за изчерпани, считано от 16 юни 2008 г., и че възможностите за риболов на посочения рибен запас от кораби с мрежи гъргър под флага на или регистрирани в Испания, ще се смятат за изчерпани на 23 юни 2008 г.“.

9 Член 1 от посочения регламент предвижда:

„Считано от 16 юни 2008 г. се забранява риболовът на червен тон в Атлантическия океан, на изток от 45° западна дължина, и в Средиземно море от кораби с мрежи гъргър под флага на или регистрирани в Гърция, Франция, Италия, Кипър и Малта.

Считано от същата дата се забраняват също съхранението на борда, поставянето в садки за угояване или отглеждане, трансбордирането, прехвърлянето или разтоварването на суша на този рибен запас, уловен от посочените съдове“.

10 Член 2 от същия регламент има следната редакция:

„Считано от 23 юни 2008 г. се забранява риболовът на червен тон в Атлантическия океан, на изток от 45° западна дължина, и в Средиземно море от кораби с мрежи гъргър под флага на или регистрирани в Испания.

Считано от същата дата се забраняват също съхранението на борда, поставянето в садки за угояване или отглеждане, трансбордирането, прехвърлянето или разтоварването на суша на този рибен запас, уловен от посочените съдове“.

11 Член 3 Регламент № 530/2008 гласи:

„1. Съобразно параграф 2, считано от 16 юни 2008 г., операторите на Общността няма да приемат разтоварването на суша, поставянето в садки за угояване или отглеждане или трансбордирането във водите или пристанищата на Общността на червен тон, уловен в Атлантическия океан, на изток от 45 ° западна дължина, и в Средиземно море от кораби с мрежи гъргър.

2. До 23 юни 2008 г. се позволява разтоварването на суша, поставянето в садки за угояване или отглеждане или трансбордирането във водите или пристанищата на Общността на червен тон, уловен в Атлантическия океан, на изток от 45 ° западна дължина, и в Средиземно море от кораби с мрежи гъргър под флага на или регистрирани в Испания“.

Обстоятелства в основата на спора

12 Жалбоподателите по дело C-12/13 P, както и Marc Carreno, Jean-Louis Donnarel, Jean-François Flores, Gérald Jean Lubrano, Hervé Marin, Nicolas Marin, Sébastien Marin и Serge Antoine José Perez, жалбоподатели по дело C-13/13 P, са собственици и/или акционери на кораби с мрежи гъргър, плаващи под френски флаг, и извършват риболовна дейност във водите на Средиземно море. Всички жалбоподатели са членове на STM.

13 STM, също жалбоподател по дело C-13/13 P, е професионален синдикат, уреден в книга IV от френския Code du travail [Кодекс на труда], в който могат да членуват единствено моряци, занимаващи се с улов на риба тон.

14 Всички жалбоподатели освен STM притежават специално разрешение за улов за 2008 г., което им разрешава да ловят, притежават, трансбордират, прехвърлят, разтоварват, транспортират, съхраняват и продават червен тон в Средиземно море в рамките на ограниченията на възможностите за улов, предоставено им под формата на индивидуални квоти. Разрешението, издадено от френските органи, позволява риболова в периода от 1 април до 30 юни 2008 г.

15 След приемането на Регламент № 530/2008, който забранява улова на червен тон в Средиземно море, риболовният сезон за улов на червен тон е прекъснат на 16 юни 2008 г. и разрешението за риболов на жалбоподателите, различни от STM, е отнето.

Производството пред Общия съд и обжалваното решение

16 На 24 декември 2008 г. в секретариата на Общия съд постъпва жалба, подадена колективно от жалбоподателите в първоинстанционното производство, жалбоподатели по дела C-12/13 P и C-13/13 P, като последните предявяват и иск за обезщетение, с който се иска установяване на обективна извъндоговорна отговорност на Европейския съюз поради приемането на Регламент № 530/2008.

17 С определение от 25 март 2010 г. производството пред Общия съд е спряно до постановяване на решението на Съда по дело C-221/09, AJD Tuna и на решението на Общия съд по допустимостта във връзка с дела T-532/08, Norilsk Nickel Harjavalta и Umicore/Комисия, както и по дело T-539/08, Etimine и Etiproducts/Комисия.

18 С решение от 17 март 2011 г. AJD Tuna (C-221/09, EU:C:2011:153) Съдът постановява, че Регламент № 530/2008 е невалиден, доколкото, тъй като предвидените с него забрани са приети на основание член 7, параграф 1 от Регламент № 2371/2002, те влизат в сила, считано от 23 юни 2008 г., що се отнася до корабите с мрежи гъргър, които плават под испански флаг или са

регистрирани в тази държава членка, и операторите от Общността, които са сключили договори с тях, докато тези забрани влизат в сила, считано от 16 юни 2008 г., що се отнася до корабите с мрежи гъргър, които плават под малтийски, гръцки, френски, италиански и кипърски флаг или са регистрирани в тези държави членки, и операторите от Общността, които са сключили договори с тях, без тази разлика в третирането да е обективно обоснована.

19 С обжалваното решение Общият съд обявява за недопустим иска, предявен от STM, и отхвърля жалбите на останалите жалбоподатели по същество.

Производство пред Съда и искания на страните

20 С определение на председателя на Съда от 26 февруари 2013 г. в съответствие с член 54 от Процедурния правилник на Съда дела C-12/13 P и C-13/13 P са съединени за целите на писмената и устната фаза на производството, както и на съдебното решение.

21 Жалбоподателите по дело C-12/13 P искат от Съда:

— да отмени обжалваното съдебно решение,

— да се произнесе по същество, като осъди Комисията на основание извъндоговорна отговорност да плати следните суми:

  — на Gérard Buono и Jean Luc Buono сумата от 1 523 588,94 EUR,

  — на Roger Del Ponte сумата от 1 068 600 EUR,

  — на Serge Antoine Di Rocco сумата от 1 094 800 EUR,

  — на Jean Gérald Lubrano сумата от 855 628,20 EUR,

  — на Jean Lubrano и Jean Lucien Lubrano сумата от 1 523 588,94 EUR,

  — на Fabrice Marin и Robert Marin сумата от 865 784,59 EUR,

— при условията на евентуалност — да отмени обжалваното съдебно решение и да върне делото на Общия съд за ново разглеждане.

22 Жалбоподателите по дело C-13/13 P искат от Съда:

— да обяви за допустим предявения от STM иск;

— да отмени обжалваното решение,

— осъди Комисията на основание извъндоговорна отговорност да плати претендираните в исковата молба обезщетения,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

23 Комисията иска от Съда:

— да отхвърли жалбите,

— при условията на евентуалност — да отхвърли претенциите за извъндоговорна отговорност, и

— да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски за настоящото, както и разноските за първоинстанционното производство.

По искането за възобновяване на устната фаза на производството

24 Тъй като устната фаза на производството е приключила на 20 март 2014 г. след представяне на заключението на генералния адвокат, с писмо от 24 март 2014 г., постъпило в секретариата на Съда на 25 март 2014 г., жалбоподателите по дело C-13/13 P искат възобновяване на устната фаза на производството.

25 По-специално посочените жалбоподатели посочват, от една страна, че заключението на генералния адвокат се основава на довод, който не е бил обсъден в достатъчна степен от страните, а именно законосъобразността на Регламент № 530/2008, и от друга страна, че съществува нов факт от решаващо значение за решението на Съда, свързан с бездействието на Комисията, която не е приела мерки за преодоляване на дискриминацията, довела до недействителността на Регламент № 530/2008.

26 В това отношение е важно да се припомни, че съгласно член 83 от Процедурния правилник на Съда след изслушване на генералния адвокат Съдът може във всеки момент да постанови възобновяване на устната фаза на производството по-специално когато счита, че делото не е напълно изяснено, когато след закриване на тази фаза някоя от страните посочи нов факт от решаващо значение за решението на Съда или когато делото трябва да се реши въз основа на довод, който не е бил обсъден от страните или заинтересованите субекти по член 23 от Статута на Съда на Европейския съюз (вж. решения Pohotovosť, C-470/12, EU:C:2014:101, т. 21 и Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company, C-190/12, EU:C:2014:249, т. 20).

27 Освен това по силата на член 252, втора алинея ДФЕС ролята на генералния адвокат е да представя публично, при пълна безпристрастност и независимост, мотивирани заключения по делата, за които съгласно Статута на Съда на Европейския съюз се изисква неговото произнасяне. Съдът не е обвързан нито от заключението на генералния адвокат, нито от мотивите, въз основа на които той стига до него (решение Комисия и др./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P и C-595/10 P, EU:C:2013:518, т. 57 и цитираната съдебна практика).

28 В разглеждания случай Съдът приема след изслушване на генералния адвокат, че разполага с достатъчно данни, за да заключи, че не се налага настоящите дела да бъдат решени въз основа на доводи, които не са били обсъдени от страните, и че новият факт, посочен от жалбоподателите, не е от решаващо значение за решението на Съда. Следователно молбата за възобновяване на устната фаза на производството следва да се отхвърли.

По жалбите

По първото основание по дело C-13/13 P

Доводи на страните

29 С първото основание жалбоподателите по дело C-13/13 P изтъкват, че като е приел, че STM няма процесуална легитимация, Общият съд е изопачил фактите по делото. Според тях при пълното изследване на тези факти можело да се установи наличието на собствен правен интерес на STM, обосноваващ отделна претенция за обезщетение за вреди.

30 От една страна, жалбоподателите по дело C-13/13 P оспорват фактическата точност на направения в точка 23 от обжалваното решение извод на Общия съд, че STM не е установил претърпяната от него вреда, като препращат към писмените си отговори на два въпроса, поставени от Общия съд, от които следвало, че неимуществената вреда, претърпяна от STM, е свързана с накърняването на професионалната репутация на дейността на членовете му.

31 От друга страна, жалбоподателите по дело C-13/13 P не оспорват направената в точка 24 от обжалваното решение преценка на Общия съд, че STM не е носител на правото на обезщетение, прехвърлено от неговите членове, но посочват, че съгласно френското право в качеството си на синдикат STM осъществява мисия от общ интерес и на това основание има правен интерес да предявява искове от собствено име и от името на своите членове.

32 Комисията оспорва изтъкнатите от жалбоподателите по дело C-13/13 P доводи в подкрепа на първото основание. В писмения си отговор тя посочва, че съображенията на Общия съд отразяват обърканите доводи, изтъкнати от STM.

Съображения на Съда

33 По силата на член 21 от Статута на Съда и на член 44 от Процедурния правилник на Общия съд жалбата трябва да посочва по-специално предмета на спора и да съдържа исканията и кратко изложение на посочените правни основания.

34 Безспорно е, че за да съответства искът за обезщетение на посочените по-горе изисквания, в жалбата си жалбоподателят трябва да посочи основанията, които възнамерява да изтъкне в подкрепа на исканията си, и по-специално вида на евентуално претърпяната вреда, както и правопораждащия факт на тази вреда (определение TAO/AFI/Комисия, C-322/91, EU:C:1992:495, т. 13).

35 Обратно, иск за обезщетение, чийто предмет не е уточнен и основанията за който не са посочени, следва да се счете за недопустим (решение Zuckerfabrik Schöppenstedt/Съвет, 5/71, EU:C:1971:116, т. 8 и 9).

36 Първоинстанционната жалба обаче не съдържа каквото и да било уточнение относно характера на вреда, която STM твърди, че е претърпял.

37 Действително вредата, която STM твърди, че е претърпял, е посочена единствено в частта, съдържаща исканията на жалбоподателите в първоинстанционното производство под формата на претенция за фиксирана сума от 30 000 EUR на основание неимуществени вреди, които щели да се инвестират в информационни програми за членовете на STM.

38 От това следва, че както е приел Общият съд в точка 22 от обжалваното решение, в първоинстанционната си жалба STM не е представил никакво уточнение относно, от една страна, естеството на твърдяната вреда, що се отнася до вмененото на Комисията поведение, и от друга страна, макар и приблизително — оценката на вредата. Впрочем твърдението, че сумата от 30 000 EUR щяла да бъде предназначена за информация на членовете на STM, е ирелевантно за определяне на характера или размера на твърдяната вреда, тъй като се отнася единствено до бъдещото използване на обезщетението, а не до размера на твърдяната вреда.

39 Следователно предявеният от STM иск за обезщетение при всички положения трябва да бъде обявен за недопустим, тъй като не отговаря на условията, предвидени в член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник на Общия съд, без да е необходимо произнасяне по въпроса дали Общият съд е допуснал грешка при прилагането на правото, като е обявил предявения от STM иск за недопустим поради липса на процесуална легитимация на ищеца.

По третото основание по дело C-12/13 P, и третото и четвъртото основание по дело C-13/13 P

Доводи на страните

40 С третото основание жалбоподателите по дело C-12/13 P посочват, че обжалваното решение е незаконосъобразно поради грешка при прилагането на правото и че Общият съд е отказал да признае принципното съществуване на обективна извъндоговорна отговорност в правото на Съюза.

41 С третото и четвъртото основание, които следва да бъдат разгледани заедно като съставляващи едно-единствено основание, жалбоподателите по дело C-13/13 P твърдят, че Общият съд е допуснал грешка при прилагането на правото, доколкото в точки 82—88 от обжалваното решение е приел, че твърдяната вреда няма необичаен характер, тъй като не надвишава присъщите за сектора на риболова икономически рискове.

42 Комисията оспорва всички доводи, изтъкнати в рамките на посочените основания.

Съображения на Съда

43 Безспорно е, че при сегашното състояние на правото на Съюза сравнителното изследване на правните системи на държавите членки не позволява да се установи съществуването на режим на извъндоговорна отговорност на Съюза за правомерно осъществяване на дейностите му в нормотворческата област (вж. решение FIAMM и др./Съвет и Комисия, C-120/06 P и C-121/06 P, EU:C:2008:476, т. 175 и 179).

44 В това отношение Общият съд не е допуснал грешка при прилагането на правото, доколкото, от една страна, се е основал на посочената в точки 69—73 от обжалваното решение съдебна практика и от друга страна, в точка 76 от посоченото решение е приел, че именно в контекста на същата съдебна практика е необходимо да се изследва основанието, изведено от извъндоговорна отговорност на Съюза за правомерно действие.

45 От това следва, че третото основание, изтъкнато от жалбоподателите по дело C-12/13 P, трябва да се отхвърли по същество.

46 Що се отнася до третото и четвъртото основание на жалбоподателите по дело C-13/13 P, в точки 77—87 в обжалваното решение Общият съд извършва преглед на необичайния и особен характер на вредата, изтъкнат при условията на евентуалност спрямо предходното искане в

хипотезата, при която принципът на извъндоговорна отговорност на Съюза за правомерно действие бъде признат в правото на Съюза (вж. в този смисъл решение Dorsch Consult/Съвет и Комисия, C-237/98 P, EU:C:2000:321, т. 18 и 19).

47 Според постоянната съдебна практика обаче в производството по обжалване, след като един от изложените от Общия съд мотиви обосновава достатъчно диспозитива на неговото решение, пороците, които би могъл да има друг от мотивите на въпросното решение, не могат да се отразят на посочения диспозитив и следователно основанието, което се позовава на тях, е несъстоятелно и трябва да бъде отхвърлено (решение Комисия/CAS Succhi di Frutta, C-496/99 P, EU:C:2004:236, т. 68).

48 От това следва, че третото и четвъртото основание, изтъкнати от жалбоподателите по дело C-13/13 P, трябва да бъдат отхвърлени като ирелевантни, тъй като са насочени към посочен за изчерпателност мотив от обжалваното решение.

По второто основание по дело C-13/13 P

Доводи на страните

49 С второто си основание жалбоподателите по дело C-13/13 P твърдят, че дори и след постановяването на решение AJD Tuna (EU:C:2011:153) Регламент № 530/2008 продължава да бъде принципно законосъобразен акт, който само частично е обявен за невалиден, а именно в частта относно датата на влизането му в сила по отношение на кораби с мрежи гъргър, които плават под гръцки, френски, италиански, кипърски и малтийски флаг или са регистрирани в тези държави членки, и операторите от Съюза, които са сключили договори с тях.

50 Като взема предвид факта, че посоченото основание е насочено срещу точки от обжалваното решение, отнасящи се до жалбоподатели в първоинстанционното производство, различни от жалбоподателите в производството по обжалване по дело C-13/13 P, Комисията счита, че по тази причина е логично постановяването на решение AJD Tuna (EU:C:2011:153) да не представлява нов факт по смисъла на член 48, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд.

51 По-специално Комисията е на мнение, от една страна, че Общият съд е допуснал грешка при прилагането на правото, като е обявил за допустимо основанието, изведено от извъндоговорната отговорност на Съюза за неправомерно действие, изтъкнато от жалбоподателите в първоинстанционното производство, подали жалба по дело C-12/13 P, тъй като, както следва от тълкуването на решение AJD Tuna (EU:C:2011:153), Съдът е обявил Регламент № 530/2008 за недействителен само доколкото установените с него забрани влизат в сила, считано от 23 юни 2008 г. по отношение на до корабите с мрежи гъргър, които плават под испански флаг или са регистрирани в тази държава членка, и операторите от Общността, които са сключили договори с тях, докато тези забрани влизат в сила, считано от 16 юни 2008 г., що се отнася до корабите с мрежи гъргър, които плават под малтийски, гръцки, френски, италиански и кипърски флаг или са регистрирани в тези държави членки, и от друга страна, доколкото не е имало никаква пречка жалбоподателите в първоинстанционното производство да предявят иск за обезщетение за неправомерно действие на Съюза дори в отсъствието на решение, с което въпросният акт е обявен за недействителен.

Съображения на Съда

52 На първо място, що се отнася до допустимостта на второто основание, изтъкнато от жалбоподателите по дело C-13/13 P, Съдът вече е постановил, че когато Общият съд е съединил две дела и постановява по тях общо решение, което дава отговор на всички основания, изложени от страните в производството пред Общия съд, всяка от тях може да изрази несъгласие със съображенията, свързани с основания, които са били повдигнати пред Общия съд само от жалбоподателя по съединеното дело (решение ISD Polska и др./Комисия, C-369/09 P, EU:C:2011:175, т. 85 и цитираната съдебна практика).

53 В разглеждания случай, макар първоначално Общият съд да е сезиран само с едно дело, обстоятелството, че във фазата на писменото производство жалбоподателите са разделени на две групи, от които едната, а именно групата на жалбоподателите в първоинстанционното производство, подали жалба по дело C-12/13 P, изтъква ново основание, позволява прилагането по аналогия на посочената по-горе съдебна практика.

54 От това следва, че второто основание, изтъкнато от жалбоподателите по дело C-13/13 P, насочено срещу отговора на Общия съд на основание, изтъкнато от жалбоподателите в първоинстанционното производство, подали жалба по дело C-12/13 P, е допустимо.

55 На второ място, що се отнася до съществото на второто основание, изтъкнато от жалбоподателите по дело C-13/13 P, следва да се припомни, че съгласно член 48, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд в хода на производството не могат да се предявяват нови правни основания, освен ако те не почиват върху правни или фактически обстоятелства, установени в хода на производството.

56 В разглеждания случай, както беше припомнено в точка 18 от настоящото решение, след като в решение AJD Tuna (EU:C:2011:153) Съдът е постановил, че Регламент № 530/2008 е недействителен, Общият съд е приканил страните по спора да изразят писмено становището си относно последиците от посоченото решение. В отговора си жалбоподателите в първоинстанционното производство, подали жалба по дело C-12/13 P, формулират основание, изведено от извъндоговорната отговорност на Съюза за неправомерно действие. По-специално те твърдят, че предоставеното на кораби с мрежи гъргър, плаващи под испански флаг, разрешение за риболов до 23 юни 2008 г., докато корабите с мрежи гъргър, плаващи под гръцки, френски, италиански, кипърски и малтийски флаг, е трябвало да преустановят риболова на 16 юни 2008 г., им е причинило действителна и сигурна вреда, изразяваща се в неуловената и непродадена част от квотата им за 2008 г.

57 В самото начало трябва да се посочи, че в точки 48 и 49 от обжалваното решение Общият съд е приел, че жалбоподателите в първоинстанционното производство, подали жалба по дело C-12/13 P, са изтъкнали основание, което не е било изтъкнато в първоинстанционната жалбата и следователно представлява ново основание по смисъла на член 48, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд.

58 В това отношение, що се отнася до допустимостта на това основание, в точки 53 и 54 от обжалваното решение Общият съд е приел, че решение AJD Tuna (EU:C:2011:153), постановено от Съда след датата на подаване на първоинстанционната жалба, трябва да се счита за факт, позволяващ предявяването на ново основание, тъй като това решение променя правното положение, съществуващо към момента на подаване на първоинстанционната жалба. Всъщност Общият съд е констатирал, че вследствие на решение AJD Tuna (EU:C:2011:153) Регламент № 530/2008 е обявен за невалиден в неговата цялост и е престанал да поражда правни последици поради прилагането на презумпцията за законосъобразност.

59 Следва обаче да се посочи, че в разглеждания случай съображенията на Общия съд се основават на неправилно тълкуване на решение AJD Tuna (EU:C:2011:153). По-специално от точки 105—108 от посоченото решение следва, че като отлага до 23 юни 2008 г. влизането в сила на мерките за забрана на риболов само по отношение на кораби с мрежи гъргър, плаващи под испански флаг, без този допълнителен срок да е обективно обоснован, Комисията е нарушила принципа за недопускане на дискриминация. Следователно от тази преценка на Съда следва, че, като е отхвърлил всички останали основания, насочени към установяването на невалидността на Регламент № 530/2008, решение AJD Tuna (EU:C:2011:153) обявява посочения регламент за недействителен единствено доколкото кораби с мрежи гъргър, плаващи под испански флаг, са имали на разположение една допълнителна седмица за риболов, като в същото време запазва валидността на датата на забрана, определена за останалите кораби с мрежи гъргър, а именно 16 юни 2008 г.

60 От това следва, че обратно на преценката на Общия съд, тъй като Регламент № 530/2008 е обявен за невалиден само доколкото третира по-благоприятно корабите с мрежи гъргър, плаващи под испански флаг, приемането на решение AJD Tuna (EU:C:2011:153) не представлява ново основание, установено в хода на производството пред Общия съд. Всъщност, доколкото забраната за риболов, наложена на кораби с мрежи гъргър, плаващи под гръцки, френски, италиански, кипърски и малтийски флаг, остава валидна, посоченото решение само потвърждава правното положение, което жалбоподателите в първоинстанционното производство, подали жалба по дело C-12/13 P, познават при подаването на първоинстанционната жалба.

61 От гореизложените съображения следва, че Общият съд е допуснал грешка при прилагането на правото, като е приел, че постановяването на решение AJD Tuna (EU:C:2011:153) представлява ново правно обстоятелство, позволяващо предявяването на нови основания в хода на производството.

62 Следва обаче да се припомни, че ако мотивите на решение на Общия съд разкриват нарушение на правото на Съюза, но неговият диспозитив изглежда обоснован поради други правни съображения, такова нарушение не може да доведе до отмяната на това решение (вж. в този смисъл решения FIAMM и др./Съвет и Комисия, C-120/06 P и C-121/06 P, EU:C:2008:476, т. 187 и Diputación Foral de Vizcaya/Комисия, C-465/09 P — C-470/09 P EU:C:2011:372, т. 171).

63 В разглеждания случай, макар Общият съд да е допуснал грешка при прилагането на правото, като е обявил за допустимо основанието, изведено от извъндоговорна отговорност на Съюза за неправомерно действие, изтъкнато от жалбоподателите в първоинстанционното производство, подали жалба по дело C-12/13 P, тази грешка не може да доведе до отмяна на обжалваното решение, тъй като Общият съд при всички положения в точки 55—66 от обжалваното решение е отхвърлил посоченото основание по същество.

64 С оглед на гореизложеното, макар второто основание, изтъкнато от жалбоподателите по дело C-13/13 P, да е налице, то трябва да се отхвърли като ирелевантно (вж. в този смисъл решения Ojha/Комисия, C-294/95 P, EU:C:1996:434, т. 52 и FIAMM и др./Съвет и Комисия, EU:C:2008:476, т. 189).

По първото и второто основание по дело C-12/13 P

Доводи на страните

65 С първото си основание жалбоподателите по дело C-12/13 P посочват, че Общият съд е допуснал грешка при прилагането на правото при изследването на възможността за ангажиране на извъндоговорната отговорност на Съюза за неправомерно действие, като в точки 61—66 от обжалваното решение е приел, че твърдяната вреда не е действителна и сигурна.

66 С второто си основание жалбоподателите по дело C-12/13 P твърдят, че Общият съд е допуснал грешка и при преценката си относно действителния и сигурен характер на твърдяната вреда, тъй като не е констатирал, че последната произтича от накърняване на правото на собственост и свободното упражняване на професионална дейност.

67 Комисията твърди, че тези основния трябва да бъдат отхвърлени като недопустими и при всички положения — по същество.

Съображения на Съда

68 Следва да се припомни, че както следва от точка 63 от настоящото решение, Общият съд е допуснал грешка при прилагането на правото, като е обявил за допустимо основанието, изведено от възможността за ангажиране на извъндоговорната отговорност на Съюза за неправомерно действие, изтъкнато в хода на първоинстанционното производство от жалбоподателите в първоинстанционното производство, подали жалба по дело C-12/13 P.

69 От това следва, че посоченото основание трябва да се обяви за недопустимо, поради което първото и второто основание, изтъкнати от жалбоподателите по дело C-12/13 P, трябва да се отхвърлят като ирелевантни, доколкото се отнасят до анализа на Общия съд относно разглеждането по същество на първото основание.

70 С оглед на всички гореизложени съображения жалбите, подадени от жалбоподателите по дела C-12/13 P и C-13/13 P, трябва да бъдат отхвърлени в тяхната цялост.

По съдебните разноски

71 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е неоснователна, той се произнася по съдебните разноски. Съгласно член 138, параграф 1 от Правилника, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като Комисията е поискала жалбоподателите да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски по дела C-12/13 P и C-13/13 P и основанията на посочените жалбоподатели са отхвърлени, те следва да бъдат осъдени да заплатят съответните съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (голям състав) реши:

1) **Отхвърля жалбите, подадени по дела C 12/13 P и C-13/13 P.**

2) **Осъжда Gérard Buono, Jean-Luc Buono, Roger Del Ponte, Serge Antoine Di Rocco, Jean Gérald Lubrano, Jean Lubrano, Jean Lucien Lubrano, Fabrice Marin и Robert Marin да заплатят съдебните разноски по дело C-12/13 P и осъжда Syndicat des thoniers**

méditerranéens, Marc Carreno, Jean-Louis Donnarel, Jean-François Flores, Gérald Jean Lubrano, Hervé Marin, Nicolas Marin, Sébastien Marin и Serge Antoine José Perez да заплатят разноските по дело C-13/13 P.

Подписи